

[Foged.]

regeringen befinder sig i: så nåede vi så langt, men hvor er vi? Der er ikke noget som helst udspil fra regeringen endnu, der kan vise befolkningen, i hvilken situation vi står, og på hvilken måde vi skal komme ud af denne vanskelige og tågede situation, som det i allerhøjeste grad er.

Regeringen har taget et fremsat udskrivningslovsforslag af bordet og forsøger nærmest at vælte skylden over på oppositionen, i det hele taget at vælte skylden for den økonomiske situation over på oppositionen, til trods for at man dog vist må erkende, at der har siddet en flertalsregering nu snart i en halv snes år. Økonomiministeren, finansministeren og statsministeren har gennem den sidste uge i hast forsøgt at belære folketingsudvalget om, hvor nødvendigt det er, at der omgående foretages vidtgående ændringer i vort skattesystem — altså her er det igen omsætningsskatten, der kommer ind i billedet — for at få mulighed for en øget pengeopsugning. Regeringen har erkendt, at dens politik ikke kan fortsætte. Det udtrykker hele det lovkompleks, som vi nu taler om; det er et udtryk for, at udviklingen ikke kan fortsætte. Valutabeholdningen har vist nedadgående tendens trods optagelse af lån i udlandet. Efter den højtærede økonomiministers oplysninger skulle vi i de seneste år have lånt rundt regnet en halv milliard kroner, og alligevel er valutaoverskuddet faldet med mere end 200 mill. kr. (*Afbrydelse af statsministeren*). Jeg hører, at den højtærede statsminister siger, der er tale om et lavere tal, men i den økonomiske årsoversigt er det opgivet til at være 220 mill. kr. Presset på arbejdsmarkedet, som regeringen gennem større statsinvestering har et stort ansvar for, har drevet lønningerne op på et sådant niveau, at virksomhedernes konkurrenceevne er kommet i fare, og renten har nået en sådan højde, at investeringer i produktive virksomheder hæmmes, hvorved fremtiden for erhvervslivet og for landet som helhed besværliggøres.

Jeg har nævnt disse tre områder, fordi de er så vigtige, og fordi det her er regeringens politik, som har medvirket til øget utryghed, og at der er opstået en ganske uholdbar situation. Befolkningen kunne have forventet, at regeringen havde

ført os ind i sundere tilstande. Mulighederne har været til stede. En lang årrække med gunstige handelspolitiske forhold måtte indebære, at vi havde ordnet vore forhold på en sådan måde, at vi stod vel rustede netop nu.

Den økonomiske årsoversigt peger da også på disse alvorlige tilstande og konkluderer i, hvilke pligter der nu må påhvile folketinget og ikke mindst regeringen. I den økonomiske årsoversigt side 46 siges det således, at der må bremses på pengeindkomsterne; specielt bør staten medvirke hertil, hvor dette er muligt.

Ikke desto mindre ser vi, at der for tiden er ført forhandlinger — forhandlinger, der tilsyneladende er ført til ende — hvor den højtærede finansminister aftaler nye udspil af millioner — jeg tror, det er 47 mill. kr., det drejer sig om — til tjenestemændene. Vi får vel nu lovforslaget at se, og så kan vi undersøge, om begrundelserne for en sådan overenskomst er helt i orden.

Videre henvises der i den økonomiske årsoversigt til en dæmpning af bygge- og anlægsarbejderne. Presset på disse områder har medvirket til lønglidning i en udstrækning, som landet ikke tidligere har oplevet. De seneste oplysninger går ud på, at der for tiden sker en lønglidning på 1 pct. om måneden. Hvad dette kan afstedkomme ved de næste lønforhandlinger, kan enhver se: nye lønkrav på alle de andre områder bliver følgen. Staten må nødvendigvis medvirke til en dæmpning og en stabilisering.

Anlægsvirksomheden, der i den økonomiske årsoversigt opgøres til at andrage ca. 1 milliard kr., medens den for kun ca. 2 år siden var 800 mill. kr., er altså også øget. Vi har i udvalget diskuteret de forskellige anlægsarbejder, og oppositionen har bedt regeringen om at forelægge os en prioritetsrække for disse, og vi håber, at dette lader sig gøre. Hvis oppositionen skal have nogen som helst idé om, hvorvidt disse anlægsarbejder er nødvendige, må det også kunne lade sig gøre inden for de enkelte ministerier at udarbejde en liste over, hvilke anlægsarbejder man tænker på, og hvor nødvendige de er, for at vi kan se, om presset på anlægsvirksomheden fra statens side er nødvendig stort.

Regeringen har under udvalgsarbejdet givet tilsagn om visse besparelser, og vi